

Тога-сь са 'сѣкы беспокои,
 Що има да го продаде,
 Пары-тѣ за да приготови,
 Да го деспоти не кѣне.

Защо съ стараніе таково
 Владыка пары бере?
 Защо грѣми съсь Божіе Слово
 Проклетіе на кой да ѣ?

Изъ черквѣ хора-та излѣзвѣтъ
 Свърши са ношна-та молба,
 И въ кѣщица-та си отивѣтъ
 Съ духовнѣ радость, съ веселѣж.

И ловченскій-тѣ куюмджина
 Отъ цѣрквѣ са завѣрнѣж,
 Съ сѣрдце невинно, съ простотиѣж
 Отварѣ свой-тѣ одаѣж.

Току що влѣзе въ одаѣж-тѣж,
 Що му са прѣдѣ очи ѣви!
 Ступанка-та му на кровать-тѣ
 Съ владыкѣж-тѣ спокойно спи!

Той, безъ да мысли много врѣме,
 Ударѣ ключь-тѣ на врата-та,
 Въ конакъ-тѣ тичѣ,—и сеймене
 Довежда ѣ градскій-тѣ агѣж.